

Poznať Ježiša s bl. Máriou Celestou

Modlitba: Ďakujeme Ti nebeský Otče, že si nám dal Ježiša, aby sme Ťa spoznali ako nášho Otca, aby sme spoznali tvoju dobrotivú lásku k nám. Prosíme Ťa o Ducha Svätého, aby sme s otvoreným srdcom prežili tento čas. Pritiahni si naše srdcia k sebe, ty sám sa nám prihováraj a ved' nás, prosíme o to na mocný príhovor Panny Márie a bl. Márie Celesty. Amen.

Sme na začiatku nového kalendárneho roka, ktorý určite chceme prežiť dobre, s Božím požehnaním a pod jeho ochranou. Náš osobný diár sa pomaly zaplňa programom, stretnutiami, tým, čo máme urobiť, niektorí si už teraz plánujeme dovolenku, oddych, duchovné cvičenia... Možno si pamätáte a možno nie, ale pred 18. rokmi vyšiel vo Vatikáne dokument *Novo millenio ineunte* (Na začiatku nového tisícročia), ktorý podpísal sv. Ján Pavol II. My dnes nie sme na začiatku nového tisícročia, avšak to, čo je v tomto dokumente napísané, je stále aktuálne a inšpirujúce. Sv. Otec v ňom píše okrem iného o trvalom programe kresťana, ktorý netreba ani hľadať ani vymýšľať: „Program tu už máme: obsahuje ho evanjelium a živá tradícia. Svoje ťažisko má napokon v samom Kristovi, ktorého treba poznať, milovať a nasledovať... Je to program, ktorý sa striedaním čias a kultúr nemení.“¹

Teda našim programom na tento rok je Krista poznať, milovať ho a nasledovať! Toto je program pre kresťana, pre každého z nás v jeho osobitnom povolaní, je to program pre náš každodenný život, na tom mieste kde sme a kde žijeme. Dnes sa zameriame na slovo: Poznať Krista. Na najbližšom stretnutí to bude téma: Milovať Krista a potom: Nasledovať Krista. A pomôžu nám v tom aj slová bl. Matky Celesty, dokumenty Cirkvi a predovšetkým Božie slovo.

V Katechizme Katolíckej Cirkvi hneď v úvode čítame: „Život človeka je poznať a milovať Boha!“ Nádherná, krátka a najvýstižnejšia definícia nášho života, našej životnej misie. Netreba už nič iné, stačí ak sa nám podarí toto, a podarí sa nám všetko: Mojím životom, cieľom a naplnením je poznať a milovať Boha!

Ježiš nám vo svojom slove mnohokrát hovorí, že prišiel nám dať život, prišiel, aby sme mali život a mali ho hojnejšie.² A potom na konci svojho života, pred svojím umučením sa modlí za nás a prosí:

„Otče,... večný život je v tom, aby poznali teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.³ Zjavil som tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta.⁴ Spravodlivý Otče, svet Ťa nepozná, ale ja Ťa poznám. I oni spoznali, že si ma ty poslal. Ohlásil som im tvoje meno a ešte ohlásim, aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja.⁵

Pápež Benedikt XVI, napísal k týmto Ježišovým slovám nádherný komentár: „Večný život“ nie je život, ktorý prichádza po smrti. Večný život je život, ktorý možno prežívať aj v tomto čase a ktorý fyzická smrť nemôže narušiť. O to práve ide: uchopiť už teraz skutočný život, ktorý nikto a nič nemôže zničiť. Prví kresťania sa označovali jednoducho ako „žijúci“ Našli totiž to, čo všetci hľadajú – život vo vlastnom zmysle slova, plný a nezničiteľný život. Ako sa však možno k nemu dostať? Veľkňazská modlitba dáva odpoveď: „večný život“ človek nachádza prostredníctvom poznania – poznanie vytvára spoločenstvo, poznanie je zjednotenie s poznaným. Avšak pochopiteľne, kľúčom k životu nie je hocaké poznanie, ale poznanie „teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.“ Ide o skrátenú formuláciu viery, v ktorej sa ukazuje to, čo je podstatné pri rozhodnutí žiť ako kresťan. Ide o poznanie, ktoré nám dáva vieru. Poznanie Boha, ktoré sa stáva spoločenstvom, a tým aj životom sa odohráva v stretnutí s Kristom. „Večný život“ je teda udalosť vzťahu. Človek ho nedostáva sám od seba ani sám pre seba. Žijúcim sa stáva prostredníctvom vzťahu s Bohom, ktorý je sám Život.⁶

¹ Novo millenio ineunte, Apoštolský list Jána Pavla II, s. 42

² Jn 10, 10b

³ Jn 17, 3

⁴ Jn 17, 6

⁵ Jn 17, 25- 26

⁶ Benedikt XVI, Ježiš Nazaretský II., s. 87- 88

Boh nám teda skrze Ježiša dáva život tým, že nám dáva poznať svoju lásku, vťahuje nás do spoločenstva, do vzťahu! Sloveso „poznať“ nájdeme v tejto kapitole vo vv. 3.6-8, 23.25. Poznávať znamená milovať a milovať znamená poznávať. Poznať znamená mať tú istú skúsenosť ako Ježiš – Syn, ktorý všetko prijíma od Otca, všetko, čo má Ježiš, je od Otca, je darom jeho lásky.⁷

Katechizmus, hneď v prvom bode rozvíja toto naše životné povolanie, povolanie byť vo vzťahu s Bohom: *Nekonečne dokonalý a sám v sebe blažený Boh podľa číro dobrotivého rozhodnutia slobodne stvoril človeka, aby mu dal účasť na svojom blaženom živote. Preto je v každom čase a na každom mieste blízky človeku. Volá ho a pomáha mu, aby ho hľadal, poznával a zo všetkých síl miloval. Všetkých ľudí, rozdelených a rozptýlených hriechom, zvoláva do jednoty svojej rodiny, ktorou je Cirkev. Aby to uskutočnil, poslal v plnosti času svojho Syna ako Vykupiteľa a Spasiteľa. V ňom a skrze neho volá ľudí, aby sa v Duchu Svätom stali jeho adoptovanými deťmi, a teda aj dedičmi jeho blaženého života.*⁸

Boh je vo svojej láske a добрote k nám vždy prvý, on je prvý, ktorý nás hľadá, ktorý po nás túži, ktorý chce byť s nami, je prvý, ktorý nás pozná a miluje!

A nechce, aby sme iba živorili, ale skutočne žili a preto prichádza Ježiš, aby nám dal poznať Boha.

*Boh zjavuje seba samého, lebo chce ľudí urobiť schopnými odpovedať mu, poznať ho a milovať oveľa viac, ako by boli schopní sami od seba.*⁹

Prežívame ešte stále vianočné obdobie, ktorého srdcom je Ježiš, ktorý prišiel a ktorý neustále prichádza (ako sme si to povedali na minulom stretnutí). Jedna antifóna z tohto obdobia znie: Prišiel Boží Syn - a dal nám schopnosť poznať pravého Boha. Toto sú Vianoce: Prišiel Ježiš a urobil nás schopnými poznať Boha, Boha, ktorý je naším milujúcim Otcom! Toto bolo jadrom Ježišovho poslania, kľúčom k pochopeniu celého jeho života a smrti. Toto bolo jeho najvrúcnejšou túžbou, keď sa modlil v Getsemanskej záhrade pred svojim umučením: „*Otče,... večný život je v tom, aby poznali teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista*“¹⁰

Poznať Krista znamená: mať s ním vzťah, spoločenstvo, dôverovať mu, byť jeho priateľom, milovať ho, počúvať a zachovávať jeho Slovo. Teda poznanie Ježiša má veľmi konkrétnu podobu v našom živote.

Čím viac rastie a posilňuje sa náš vzťah s Ním, rastie aj naše poznanie. Avšak toto poznanie nie je statické, ale je veľmi dynamické, pretože Duch Svätý nás uvádza do čoraz hlbšieho poznania Boha Otca a Ježiša, toto je jeho úloha, a preto sa nikdy nemôžeme uspokojiť s poznaním, aké sme mali pred rokom, včera alebo aké máme dnes. Tak ako mi nestačí, že som včera dýchala, musím dýchať aj dnes, aj dnes som pozvaná zatúžiť a otvoriť sa na ešte hlbšie poznanie Boha, uveriť mu, milovať a rozhodnúť sa žiť podľa tohto poznania!

V živote Matky Celesty vidíme ako rástla v tomto poznaní. Tak ako sa rozvíjal jej vzťah s Bohom, ako odpovedala na Božie vnuknutia a nechala sa Ním viesť, tak napredovala v poznávaní Boha. V jej autobiografii čítame:

➤ *Keď som bola päť alebo šesťročným dievčatkom, Pán mi začal udeľovať sladké poznanie svojho božstva, čo zrodilo vo mne túžbu milovať ho a slúžiť mu. Obdaroval ma bystrou myslou a schopnosťou rozmýšľať presahujúcou možnosti môjho veku.*¹¹

Všimnime si, že píše: Pán mi začal udeľovať sladké poznanie svojho božstva. Teda on sám sa jej dával spoznávať. Ovocím jeho konania v jej duši bola túžba milovať ho a slúžiť mu. Boh sa veľmi dotýka nášho srdca skrze naše túžby, tie ktoré on nám vkladá do srdca, ktoré nás zapalujú, ťahajú dopredu, nedajú nám ustrnúť v priemernosti, lebo Boh chce pre nás VIAC, viac ako chceme my sami. Avšak, treba povedať, že Boh prichádza, prihovára sa, dáva túžby, ale čo my urobíme a ako sa rozhodneme je našou odpoveďou. Život Matky Celesty by bol možno pekný, ale nebola by svätá, Boh by v nej nevykonal to, čo vykonal, ak by sa aj ona pre Neho nerozhodovala, ak by nerobila konkrétne kroky vo svojom živote. Nebola „rojom“ a „nesnívala“ ale žila život so všetkým, čo jej tento konkrétny „všedný“ život prinášal.

⁷ S. Fausti, Nad evangeliem podle Jána, s. 438

⁸ KKC 1

⁹ KKC 52

¹⁰ Jn 17, 3

¹¹ Autobiografia, s. 29

- *Niekedy ma Pán obdaríval neobyčajným osvietením. Raz pri pohľade na nebo a jeho nesmiernosť som obdržala vnútorné poznanie nesmiernej veľkosti Boha... Dostávala som stále nové svetlo a nové neopísateľné poznanie Boha.¹²*

Takto opisuje svoju skúsenosť s Bohom vo veku približne 15. rokov. Opisuje cestu akou ju Boh viedol, a znova je tu dôraz na Božie prvenstvo a obdarovanie. Možno nám príde na um taká výčitka voči Bohu: Prečo niekomu sa dáva tak hojne a inému tak skúpo? Prečo niekto to poznanie má a iný nie? Vari Boh robí rozdiely, uprednostňuje niektorých vyvolených? Odpoveďou môže byť Božie slovo: *Každému, kto má, ešte sa pridá a bude mať hojne.*¹³ (Boh je ku každému štedrý. Každému dáva potrebnú milosť. Kto s ňou spolupracuje, získava ešte viac. Kto ňou pohŕda, kto ju odmieta, stratí aj to, čo predtým dostal.)¹⁴

Vernosť jednej milosti, priťahuje ďalšie milosti. Ak odpovedáme na Božie vnuknutia, ak prijímame Božie svetlo, ono v nás rastie. Ak M. Celesta píše, že dostávala od Pána stále nové svetlo a neopísateľné poznanie Boha, je to pre nás signál, že nebola iba „pasívnym odberateľom“, ale angažovala sa v to, čo jej Boh dával celým srdcom, podľa svojich možností a schopností. Robila to, čo mohla urobiť a zvyšok doplnil Boh. Je to lekcija aj pre nás: pre našu lenivosť a ťažkopádnosť nie sme schopní prijímať Božie svetlo, nie sme otvorení na nové poznanie Boha, nie Boh je skúpy, ale my sme skúpi a neschopní prijať to, čo nám On chce dať! A On vždy dáva v hojnej miere! A dôkazom toho sú aj jej slová v „Rozhovoroch duše s Ježišom“:

Podstata môjho života, včera večer ... som pocítila nesmierne ostrú bolesť, ktorá presahuje akékoľvek ľudské chápanie. Stalo sa to v mojej ľudskej prirodzenosti prostredníctvom nekonečnej sily tvojho pohľadu, v ktorom som zakúsila plnosť darov, ktoré túžiš vyliat' na všetky svoje stvorenia. Ale ľudia zavreli pred tebou, najvyšším dobrom, dvere svojich srdc a boli ohraničení a naplnení márnou zemou. Vlastnou vinou zabránili vyliatiu tvojich nespočetných milostí, ktorými si priam obťažkaný. Láska moja, nikto ti neodľahčil a nevzdal ti chválu, ktorá ti patrí a ktorá je ich večným dobrom. Ak by táto ohromná bolesť, ktorú som pociťovala v zjednotení s človečenstvom tvojho Slova, trvala dlhšie, skončil by sa môj život.¹⁵

Boh je obťažkaný milosťami a my vlastnou vinou mu bránime, aby ich na nás vylial! Sú to silné a usvedčujúce slová, pred ktorými sa nemôžeme ukryť. V našich predstavách, čo máme robiť, aby sme rástli a napredovali, nesmieme zanedbať prvú a podstatnú vec: Neprekážať Bohu! Urobiť všetko preto, aby sme nekládli odpor jeho milosti, jeho pôsobeniu v nás! Matka Celesta nás učí, že stačí, keď otvoríme okná a prijmeme svetlo.¹⁶

Sv. Maxim Vyznavač píše: „Boh sa zjavuje v takej miere, a akej je kto schopný ho prijať.“¹⁷

- *Najsladší Ježiš môjho srdca, jediným lúčom božského svetla si osvietil môj rozum a dal si sa mi spoznať.¹⁸*

Treba nám učiť sa od svätých, od Matky Celesty schopnosti žasnúť. Nič nie je samozrejmé. Ak máme srdce dieťaťa, ktoré všetko vníma ako dar, nemôžeme nežasnúť až k slzám... že Boh vrúčne túži, že Boh veľmi chce, aby sme ho poznali!

- *Daj mi svoju milosť... aby som ti tak prejavila vďačnosť a odpovedala na tolké dary a poznanie, ktoré mi dávaš.¹⁹*

Postoj vďačnosti je vedomím prijateho daru, daru, ktorý je nám dávaný v hojnosti akej je schopný iba Boh. A práve vďačnosť nám rozširuje srdce a robí nás schopnými a otvorenými prijať ďalšie milosti a Pánove dary.

- *Svet ma nepozná a nevie, kto je jeho počiatkom, a nikdy ma nebude poznať. Preto bolo nevyhnutné, aby som sa ľudom zjavil ako skutočné dobro a jediná pravda a odhalil im poklady cností ukryté v mojom dokonalom bytí.²⁰*

¹² Tamže, s. 37

¹³ Mt 25, 29

¹⁴ Viď vysvetlivky k Mt 25, 29 (SSV)

¹⁵ Rozhovory duše s Ježišom, s. 155

¹⁶ Por. Autobiografia, s. 36- 37

¹⁷ Sv. Maxim Vyznavač, Posvätné čítanie 4. 1., s. 402

¹⁸ Autobiografia, s. 56

¹⁹ Rozhovory duše s Ježišom, s. 100

V týchto slovách počujeme „echo“ Jánovho prológu: „Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet. Bol na svete a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal.“²¹ „Svet“ v Jánovom evanjeliu predstavuje ľudí, ktorí nechcú prijať Boha, ktorí ho odmietajú. Preto ho nemôžu poznať.

➤ *Žiadam od teba ustavičnú spoluprácu s mojou milosťou... V tomto spočíva život dokonalých /svätých/ ľudí.*²²

*Ak chceš byť skutočne verná mojej láske, necháš sa priviesť k voľnosti pravdivej slobody. Budeš bdiieť, aby do teba nevošlo žiadne cudzie poznanie ani žiadna stvorená vec, lebo ja som veľmi žiarlivý na tvoje srdce.*²³

Spolupráca s Božou milosťou spočíva v bdelosti srdca a v rozlišovaní. Nemôžeme si naivne myslieť, že môžem kráčať po Božích cestách a zároveň po ceste hriechu, že tma a svetlo sa dajú spojiť. My často tak fungujeme: chceme aj jedno aj druhé, ale srdce máme iba jedno, môžeme milovať iba jedného Pána. Možno práve to je dôvod, prečo sme uzavretí na to, aby sme poznali a zamilovali si Boha – v našom srdci prevláda poznanie hriechu, túžba po svetských veciach (peniaze, moc, žiadostivosť). To sú „vtáky“, ktoré hneď ukradnú Božie zrno z nášho srdca, a my sa čudujeme, že neprinášame dobrú úrodu.²⁴

➤ V regule o čistote srdca, Ježiš povedal M. Celeste: „*Môjho Otca poznajú tí, ktorí sú čistého srdca.*“

Ježišovi veľmi záleží na našom srdci, čo v ňom prebýva, čím žije. Nedá sa spojiť aj poznanie sveta aj poznanie Boha. Ak naše zmysly sú otvorené pre všetko, čo sa nám ponúka napr. cez masovokomunikačné prostriedky, naše vnútorné zmysly (cez ktoré sme schopné „vidieť, počuť“ Boha) sú otupené.

Obráťme svoju pozornosť na paradox, ktorý sa môže objaviť v našom osobnom vzťahu k Ježišovi. V istom zmysle môže každý z nás povedať, že pozná Ježiša. Mnohí z nás, a snád' aj všetci, sme už od ranného detstva počuli o Ježišovi od svojich rodičov, príbuzných a priateľov. Učili sme sa o ňom na hodinách náboženstva. Vieme naspamäť „Krédo“. Opakujeme, že Ježiš je skutočne Bohom i človekom, že pre našu spásu zostúpil z nebies a bol zabitý, že tretieho dňa vstal z mŕtvych. Nespočetne mnohokrát sme čítali alebo počuli slová evanjelia o jeho živote, o zázrakoch, o jeho smrti a zmŕtvychvstaní. Slovom: Ježiš je v našom duchovnom živote najznámejšou a najbližšou osobou.

Napriek tomu sa môže stať, že tento dôverný vzťah bude iba zdanlivý, a že náš kontakt s Ježišom nebude osobný. Mohlo by byť pravdou, že sme sa s ním jednoducho nikdy osobne nestretli, nikdy nás nefascinoval a nepriťahoval tak, aby sme ho chceli ešte viac spoznávať, milovať ho a kráčať s ním.

V kontakte s Ježišom si môžeme zvyknúť na takzvaný „intelektuálny a formálny odstup“. Môžeme čítať Evanjelium, študovať náuku o Ježišovi, ktorý je Pánom, Božím Synom, Vykupiteľom... a hovoriť o ňom tak, ako by sme ho poznali, ale ostávame iba v oblasti intelektuálnej a v oblasti vonkajších liturgických obradov. V tom je vlastne podstata tohto paradoxu. Najväčšou prekážkou v stretnutí s Ježišom je naša *zdanlivá dôvernosť s ním*. Toto vedie ku zvykovosti, stereotypu. Zvykovosť zabíja túžby, ničí vzťah, a potom vedie k neschopnosti žasnúť a kontemplovať.

Každý z nás si musí položiť otázku: Stretol som osobne Ježiša, je moja nábožnosť iba zvykom alebo je vzťahom k Ježišovej Osobe?

Ak je v nás aspoň túžba vstúpiť do vzťahu s Ježišom, ak čo len trošku sme pre to otvorení, ak čo len trochu to chceme, tak Božie Srdce jasá. Pretože konečne sa Božia túžba stretá s tou našou, pretože predovšetkým Boh po nás túži, ba priam „umiera“ z túžby.

Túto silnú Božiu túžbu zakúsila vo svojom živote aj Matka Celesta, a vďaka svojim textom pomáha aj nám, aby sme precitli, aby sme konečne pochopili, uverili a otvorili sa tejto Božej túžbe po nás:

*Svätý Otče, daj mi Syna, tvoje Slovo, toho, ktorý ma vykúpil a v ktorom skladám celú moju nádej. Moja duša po ňom žízni, po ňom túži moja duša i telo a vyzývajú ho vo dne i v noci tichými a mocnými vzdychmi. Daj mi toho, ktorého milujem, toho, v ktorého dúfam a v ktorom žijem.*²⁵

²⁰ Tamže, s. 103

²¹ Jn 1, 9-10

²² Rozhovory duše s Ježišom, s. 110

²³ Tamže, s. 142

²⁴ Porov. Mk 4, 13 nn.

²⁵ Rozhovory duše s Ježišom, s. 146

Božia túžba a naša odpoveď

O našom srdci nám veľa povedia naše túžby, ale aj o Božom Srdci nám povedia Božie túžby. A jednou z najväčších Božích túžob je byť s nami, byť so mnou, dať sa nám poznať a tiež, aby sme my ho poznali.

Katechizmus nádherne hovorí:

- *Zo všetkých viditeľných stvorení jedine človek je schopný „poznať a milovať svojho Stvoriteľa“; je „jediný tvor na zemi, ktorého Boh chcel pre neho samého“; on jediný je povolaný, aby mal poznaním a láskou účasť na Božom živote. Na tento cieľ bol stvorený a v tomto je hlavný dôvod jeho dôstojnosti.²⁶*
- *Túžba po Bohu je vpísaná do srdca človeka, lebo človek je stvorený Bohom a pre Boha. Boh neprestáva priťahovať človeka k sebe a jedine v Bohu nájde človek pravdu a šťastie, ktoré neprestajne hľadá.²⁷*

Toto tajomstvo Božej túžby po nás, ktoré zvlášť slávime na Vianoce je toho dôkazom.

Vrúcne som zatúžil dať svetu môjho Ducha a obdarit' ním moje rozumné stvorenia, aby som žil s nimi a v nich až do konca sveta. S nesmiernou láskou som im daroval môjho jednorodeného Syna...²⁸

Prečo „Boh s nami“? Prečo „Boh - Emanuel“? Odpoveď na túto otázku ostane pre nás tajomstvom. Môžeme ju jedine kontemplovať a celkom sa nasýtiť Božou túžbou. Je potrebné uvedomiť si, že táto túžba sa dotýka osobne každého z nás. Bola vyslovená vo chvíli nášho stvorenia. Boh stvoril každého z nás osobne. Odvolávajúc sa na opis stvorenia človeka (Gen 2, 7), povieme, že tak ako hrnčiar formuje nádobu, tak nás formuje Boh svojou túžbou a vlieva do nás život - čiastočku seba, chuť žiť s ním. Každý z nás môže a má povedať: „Žijem, pretože Boh po mne túžil. Ba čo viac, žijem, pretože Boh po mne túžil od večnosti a nikdy po mne neprestane túžiť. On chce byť s nami. Inými slovami: všetci sme povolaní k životu, aby sme boli s ním. Boh vdýchol do nás život, to znamená to isté, ako to, že nám vdýchol túžbu byť s ním.

Je to vnútorná potreba Božej lásky a to znamená, že je to láska čistá a dokonalá; je to božské a neustále milovanie nášho života. Žijeme túžbou a vďaka túžbe Boha. Túžba Boha je v nás tak ako dýchanie a ako pokrm, bez ktorého nemôžeme žiť. Pekne túto pravdu vyjadruje žalmista, ktorý takto opisuje svoj úžas nad životom stvorení: „*Všetko to čaká na teba, že im dáš pokrm v pravý čas. Ty im ho dávaš a ony ho zbierajú; otváraš svoju ruku, sýtia sa dobrotami. Len čo odvrátiš svoju tvár, už sa trasú; odnímaš im dych a hneď hynú a vracajú sa do prachu. Keď zošleš svojho ducha, sú stvorené a obnovuješ tvárnosť zeme*“ (Ž 104, 27-30).

Túžba po Bohu žije vo mne

Táto túžba od chvíle stvorenia nie je len Božou túžbou, ale aj našou. Sme stvorení na jeho obraz a na jeho podobu (Gn 1, 27). Naša túžba je na jeho obraz a podobu! Od chvíle, keď Boh do nás vdýchol svojho ducha, odráža sa v nás jeho znamenie, božská pečať života. Žije v nás Boží zámer: aby sme boli s ním, pretože jeho prirodzenosťou je láska. Keď sa spĺňa tento jeho zámer, keď sme s ním, stáva sa pre nás prameňom nenahraditeľného šťastia; stáva sa účasťou na živote Boha. Keď je tomu inak, stáva sa to pre nás utrpením, ktoré vedie k smrti. Celá Biblia je presiaknutá túžbou Boha a túžbou človeka, je neustálym zjavovaním sa tohto zámeru. Môžeme povedať, že ak s vierou a otvoreným srdcom čítame Božie slovo, v hĺbke sa nás dotýka Božia túžba. Môžeme si všimnúť napríklad Knihu žalmov. Je nasýtená ľudskou túžbou po Bohu. Táto túžba preniká a páli dušu i telo: „*Ako jeleň dychtí za vodou z prameňa, tak moja duša, Bože, túži za tebou. Po Bohu žízni moja duša, po Bohu živom; kedyže už prídem k nemu a uzriem Božiu tvár?*“ (Ž 42, 2-3). „*Bože, ty si môj Boh, už od úsvitu sa viniem k tebe. Za tebou prahne moja duša, za tebou túži moje telo; ako vyschnutá, pustá zem bez vody*“ (Ž 63, 2).

Rana v našej túžbe po Bohu

V našom spojení s Bohom predsa však nevládne harmónia, ale musíme priznať, že je tam často trhlinka. Veľmi výrazne skusujeme, že naša túžba po Bohu, po tom, aby sme boli s ním, podlieha rozličným napätiam. Táto túžba je raz veľmi silná, inokedy sa zdá, že sa stráca. Raz nás preniká pokojom a láskou,

²⁶ KKC 356

²⁷ KKC 27

²⁸ Plán Večného Otca - úvod k regulám

inokedy nám spôsobuje bolesť. Dotýkame sa bolestnej skutočnosti - tajomstva neprávosti. Čistá túžba, ktorú do nás vdýchol Boh, podľahla „prasknutiu“, ktoré spôsobil hriech. Rodíme sa preniknutím potrebou Boha (por. Jer 1, 5), ale tiež s prvotným prasknutím. Chceme byť s Bohom a zároveň nás pokúša ilúzia šťastia života bez neho. Túžime po Bohu a dokážeme sa od neho vzdialiť a kráčať svojimi cestami. Nedokážeme žiť bez neho - a správame sa tak, akoby Boha nebolo.

Hriech je vzdialením sa od Boha, ktorý chce byť s nami večne. Je úderom zasadeným jeho túžbe byť s nami. Nikdy nebudeme môcť pochopiť, akou láskou nás Boh miluje a rovnako nikdy nebudeme môcť pochopiť, ako veľmi rania naše hriechy jeho lásku, ktorou nás miluje. Boh je vo svojej láske ranený preto, že hriechy zraňujú nás - jeho deti. Iba On vie, ako hlboko nás rania naše hriechy. Hriech raní najhlbšiu potrebu nášho života - potrebu byť s Bohom. Božia láska je dokonalá, presahuje náš hriech. Boh sa nevzdáva túžby byť s nami, napriek našim hriechom. Je to nekonečná túžba, pretože Boh je nekonečný.

V našom živote je to tak, akoby vo chvíli hriechu a zničenia vzťahu s Bohom človek ešte viac poznával, akou veľkou láskou je obdarovaný. Akoby sa v dráme ľudského hriechu „ešte viac zjavila“ sila tejto túžby. Ježišov výkrik na kríži: Žízňim! Nie je iba vyjadrením fyzického smädu, áno aj, ale predovšetkým nekonečného smädu Boha po nás, Božej túžby po nás.

Ježiš uzdravuje moju túžbu po Bohu

Najväčším zjavením tejto túžby je vtelenie Božieho Syna. Boh sa stáva človekom, aby nám zjavil svoju najväčšiu túžbu - ukazuje nám, ako veľmi sa chce s nami zjednotiť. Zjednotenie božstva s človečenstvom v Ježišovi Kristovi odhaľuje hlboké spoločenstvo Boha s človekom - s každým z nás. Boh sa stáva človekom, aby bol s nami, podobný nám vo všetkom okrem hriechu, ktorý do hĺbky zranil jeho Božskú túžbu...

Každý z nás môže povedať: „Ježiš sa stal človekom, aby sa zjednotil so mnou vo všetkom, čo je ľudské. Môžem povedať, že Ježiš sa zjednotil so mnou v mojom počatí, v mojom narodení, v mojom prvom plači nemluvniatka, v mojom raste, v mojom dospievaní, v mojej rodine, v mojom ľudskom úsilí i radosti, v mojej krehkosti, v mojom strachu, otázkach, v mojom utrpení. Je so mnou vo všetkom, okrem hriechu.“

Ježiš je zjavením Boha, ktorý nás miluje až do krajnosti. Kríž je najsvätejšou ikonou Božej túžby. Ježiš rozpätý na kríži nám zjavuje Boha, ktorý vstupuje do trhliny, ktorú spôsobil hriech.

Roztiahnuté a pribité ruky a nohy nám pripomínajú trhlínu, ktorá je v našom vzťahu s Bohom. Celé Ježišove telo je rozdierané ranami: od hlavy až po päty. Ukrižovaný má prebité srdce. Rana srdca nám najviac zjavuje zranenú Božiu túžbu, zranené spojenie lásky...

Moja odpoveď na Božiu túžbu

Vo vtelení Ježiša Krista môžeme spoznávať túžby, ktoré spájajú Otca i Syna v Duchu Svätom. V Ježišovi Kristovi nám Boh hovorí: „Túžim po tebe“. Táto túžba sa v nás ozýva ako odpoveď: „Chcem Boha“ - je to najväčšia potreba, najhlbšia túžba, akú môže vysloviť každé stvorenie.

Z textov, ktoré nám zanechala bl. Matka Celesta, na mnohých miestach čítame o túžbe. Z toho čo čítame, priam hmatateľne cítime, ako veľmi vnímala Boha vo svojom živote, veľkosť jeho lásky, jeho túžby po nej. V jednej meditácii o Spravodlivom Simeonovi píše:

Rozjímaj o tom, aké vrúcne túžby v sebe živil svätý Simeon. Práve ony mu totiž vyprosili od Boha nádherný prísľub Ducha Svätého: že nezomrie, kým na vlastné oči neuvidí a vo svojom náručí neobjíme novonarodeného Spasiteľa sveta. Všimni si, akú veľkú odmenu dáva Boh duši, ktorá po ňom túži a dúfa v neho. Preto sa nauč, ako treba po Bohu túžiť. A ak v sebe takúto lásku ešte necítiš, pros o túžbu milovať Boha. Nezabúdaj, že prejavom opravdivej lásky k Bohu je práve túžba po ňom. Ježišu, Láska môjho srdca a môj Život, kedy ťa budem konečne milovať tak, ako ťa miloval svätý Simeon?²⁹

Náš život alebo spočíva na spojení s Ježišom, alebo smeruje k smrti; alebo je vzťahom s Ježišom, alebo ním jednoducho nie je. Žiť pre seba, alebo žiť pre Pána, znamená to isté ako voliť medzi smrťou a životom. Boli sme stворení pre život, to znamená pre večné bytie s Bohom. Druhou možnosťou je smrť. Život pre seba samého je v skutočnosti smrťou, pretože je zahlušením najhlbšej túžby, ktorá je v človeku - túžby po vzťahu s Bohom v Ježišovi Kristovi. Nebo je zas večným napĺňaním Božej túžby v nás.

²⁹ Meditácie na obdobie cez rok, s. 19

Sv. Otec František vo svojej exhortácii Evangelii gaudium (radosť evanjelia) jasne píše, že práve vzťah s Ježišom nielen posilňuje a rozvíja naše poznanie a lásku k nemu, ale je kľúčom k ohlasovaniu Krista našim bratom a sestrám, k prinášaniu im Božej lásky: *Nemožno vytrvať v nadšenej evanjelizácii, ak nie sme na základe vlastnej skúsenosti presvedčení, že nie je to isté spoznať Ježiša a nepoznať ho; nie je to isté kráčať s ním a tápať v neistote; nie je to isté môcť ho počúvať a nepoznať jeho slovo... Vieme dobre, že život s Ježišom sa stáva omnoho plnším; s ním je oveľa ľahšie nájsť zmysel všetkých vecí. Práve preto evanjelizujeme. Skutočný misionár, ktorý nikdy neprestáva byť učeníkom, vie, že Ježiš s ním kráča, s ním hovorí, s ním dýcha, s ním pracuje. Cíti, že živý Ježiš je s ním uprostred misijného poslania. Ak ho niekto neobjaví prítomného v samotnom srdci misijného diela, čoskoro stratí entuziazmus a prestane si byť istý tým, čo odovzdáva; chýba mu sila a zápal. A človek, ktorý nie je presvedčený, nadšený, istý a zamilovaný, nikoho nepresvedčí.*³⁰

Nie je to isté spoznať Ježiša a nepoznať ho! Ak my spoznáme Ježiša, ak budeme neustále kráčať v čoraz hlbšom poznávaní Ho – iní okolo nás budú mať šancu spoznať!!! Ak budeme presvedčení, nadšení a istí – presvedčíme aj iných!

Modlime sa slovami Matky Celesty: *Večný Otče, môj Bože, pravda z podstaty, nekonečná svätosť, ukáž mi tvojho Syna, večnú múdrosť, v ktorom máš zalúbenie vo večnej radosti. Nech skrze neho získam teba, najsvätejší Otče, aby som ťa mohla milovať jeho nestvorenou a večnou láskou. Nech mi ukáže teba, aby som ťa poznala v pravde a milovala ťa tak, ako chceš byť milovaný a ako žiadaš, aby som ťa milovala. Neprístupné svetlo, v ktorom spoľahlivo vidím svetlo poznania; svetlo, ku ktorému neprenikne tma a ktoré osvecuje moju nevedomosť. Svätý Otče, daj mi Syna, tvoje Slovo, toho, ktorý ma vykúpil a v ktorom skladám celú moju nádej. Moja duša po ňom žízni, po ňom túži moja duša i telo a vzývajú ho vo dne i v noci tichými a mocnými vzdychmi. Daj mi toho, ktorého milujem, toho, v ktorého dúfam a v ktorom žijem; daj mi moju odmenu, daj mi do vlastníctva to dobro, ktoré je celým mojím dobrom; daj mi moju spásu, môj pokoj, moju pravdivú a večnú istotu!*³¹

*Nedokážem vyjadriť, že ťa milujem, ani neviem, ako ťa mám milovať, pretože iba ty, Božie Slovo, miluješ Otca a iba ty ho oslavuješ, lebo iba ty ho poznáš. Udeľuješ mi však milosť, že ťa môžem počuť, vidieť a hovoriť s tebou, Božie Slovo...*³²

Nájdime si čas na osobné stretnutie s Ježišom. Dovoľme slovu, ktoré sa nás dotklo preniknúť až k nášmu srdcu, dovoľme mu, aby nás usvedčilo, posilnilo...

Stretol som sa osobne s Ježišom? Ako sa s ním „poznám“? Čo by som o ňom povedal?

Je pre mňa blízkou alebo vzdialenou Osobou?

Je náš kontakt formálny, chladný, ... alebo priateľský, srdečný...?

Chcem niečo zmeniť? Chcem pre to niečo urobiť – k čomu ma On pozýva?

Chcem ho poznať VIAC? Túžim po ŇOM?

Porozprávaj sa s Ním osobne...

³⁰ Evangelii gaudium, 266

³¹ Rozhovory duše s Ježišom, s. 146

³² Tamže, s. 149